

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΤΣΕΓΚΟΣ

Τό Ποδήλατο

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΡΜΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τό Ποδήλατο	9
Σινέ Άχιλλειον	15
Οί χρυσοφόρες τουλοῦμπες	21
Ή Πανσέληνος στό Πήλιο	27
Οί Πελαργοί	33
Ή Εὐδοκία, ὁ Άχιλλέας καί τό Άλογό του	43
Στῆς Λαρίσης τό Ποτάμι	49
Μεταθανάτιο ξενύχτι	55
Automatic lighter	61
Συγκατοίκηση κατά τόν πόλεμο τοῦ '40	69
Σιδεράδες καί καρροποιοί	75
Τό ἐξιλαστήριο ἀνάθημα στήν Τῆνο	81

Τό Ποδήλατο

Ἦταν μέσον μεταφορᾶς ενός, δύο ἢ καί τριῶν ἀτόμων, ὅπου ὁ ἕνας καθόταν μπροστά ἀπό τόν πεταλοπλήκτη καί ὁ ἄλλος πίσω στή σχάρα, ἡ ὁποία ἦταν χαμηλότερα ἀπό τή σέλα καί ἡ ὁποία χρησίμευε καί γιά τή μεταφορά ἀγαθῶν.

Οἱ κάτοχοι ποδηλάτου, μιᾶς θαυμάσιας ἀπόδοσης, στά ἑλληνικά, τοῦ ἀγγλικοῦ bicycle, ἦταν ἐλάχιστα. Ἀρχικά, χρήστες ἦταν οἱ γιατροί, ὅταν ἐγκατέλειψαν τό ἄλογο μέ τό ὁποῖο ἐπισκέπτονταν τούς ἀσθενεῖς κατ' οἶκον ἢ καί στά κοντινά χωριά, ὅπου κάποιες φορές μάλιστα ἔδιναν τίς ἰατρικές συμβουλές ὄντες ἔφιπποι κι ἀπαμακρύνοντες μέ τό κλασικό ἰατρικό μπαστουνάκι τόν ἐπίμονο πελάτη. Τό μπαστούνη τό εἶχαν ἀπό τήν ἐποχή πού ἦταν ἀκόμα φοιτητές στήν Ἱατρική σχολή γιά νά ξεχωρίζουν ἀπό τούς φοιτητές τῶν ἄλλων σχολῶν! Ἦταν χρήσιμο καί ὡς ἀμυντικό ὄπλο, γιά τά σκυλιά πού ἀφθονοῦσαν στόν κάμπο καί πού δέν συμπαθοῦσαν, φαίνεται, τούς γιατρούς...

Ὁ πατέρας μετά τό ἄλογο προμηθεύτηκε κι αὐτός ἕνα ποδήλατο· ἦταν ἕνα κόντρα, χωρίς τά φρένα στό τιμόνι, ἀφοῦ φρέναρε μέ τά πετάλια γυρίζοντάς τα

ανάποδα. Ὁ γυιός λιγουρεύονταν τά ποδήλατα, ἀλλά ὁ πατέρας δέν ἐπέτρεπε τή χρήση τοῦ ποδηλάτου του ἀφοῦ, γιά νά μάθει, ἔπρεπε νά τόν βοηθήσει κάποιος ἄλλος ἔμπειρος, συγγενής ἢ φίλος, κι αὐτό ἐπειδή ὁ ἐπίδοξος ποδηλάτης δέν ἦταν ἀκόμη ἀρκετά ψηλός ὥστε τά πόδια του νά φθάνουν τά πετάλια. Προβληματιζόμενος μ' αὐτές τίς δυσκολίες, σκέφτηκε ὅτι θά μπορούσε νά χρησιμοποιεῖ τή σχάρα πού ἦταν μεταλλική, ἀλλά ἦταν ἀρκετά χαμηλότερα ἀπό τή σέλα κι ἔτσι μπορούσε νά φθάνει στό ἔδαφος ἂν ἦταν ἀνάγκη. Ὅσο γιά κινήτρια δύναμη, ὑπῆρχε μιά κατηγορία τήν ὁποία ἐκμεταλλεύονταν, ἀφοῦ πρῶτα ἔπαιρνε ἀθόρυβα τό ποδήλατο πού ἦταν ἔξω ἀπ' τό παράθυρο τοῦ δωματίου ὅπου κοιμόταν τό μεσημέρι ὁ πατέρας!

Αὐτή ἡ ἐπινόηση ἦταν ἀποδοτική, μιά καί πολύ γρήγορα δέν χρειάζονταν πλέον τήν κατηγορία κι ἔτσι πήγαινε καί σέ μακρύτερες, ισόπεδες ἀποστάσεις. Ἀλλά κι αὐτό δέν τό κράτησε, ἀφοῦ κάποιοι τόν κάρφωσαν στόν πατέρα του ὁ ὁποῖος, σύνοφρος, τόν κατσάδιασε:

«Δέν χρειάζεται νά γίνεσαι ρεζίλι χρησιμοποιώντας τή σχάρα τοῦ ποδηλάτου ἀφοῦ, τώρα, τά καννιά σου ἔχουν μακρύνει ἀρκετά καί μπορεῖς νά κάθεσαι καί στή σέλα».

Ἔνοιωσε, κάπως, θριαμβευτής! Ἡ κανονική ποδηλασία συνεχιζόταν περήφανα, μέ προσπάθειες γιά μεγαλύτερη βελτίωση, ἀντιγράφοντας παλαιότερους ποδηλάτες, καί κάποιον νά κάθεσαι πίσω στή σχάρα ἢ καί μπροστά του στόν σκελετό, καί εἶ δυνατόν κά-

ποια κοπέλα! Αυτό τό τελευταϊο δέν τό πραγματοποιήσε ποτέ. Καμμία ξαδέρφη του δέν τόλμησε...

Τοῦ ἄρεσαν οἱ ἀλλαγές σχετικά μέ τό ποδήλατο, γι' αὐτό τοῦ ἤρθε ξαφνικά μιά ἰδέα χωρίς νά τήν ἐπιθυμήσει ἤ νά τήν ὄνειρευτεῖ· κι αὐτή προῆλθε ἀπό ἕναν ξάδερφο πού ἔμενε στή διπλανή, μεγάλη πόλη. Αὐτός κατέφθασε ὀχούμενος ἐντυπωσιακά ἀσυνήθιστου ποδηλάτου τό ὁποῖο, ἐκτός τοῦ ὅτι ἦταν πολύχρωμο καί καλογαλισμένο, εἶχε καί δύο σημαῖες· μία τοῦ στρατοῦ καί μία τοῦ ναυτικοῦ σέ δύο συρμάτινους ἰστούς καρφωμένους στόν προφυλακτήρα τῆς μπροστινῆς ρόδας. Ἀφοῦ ἔκανε κι ὁ ἴδιος μιά μεγάλη βόλτα μέ τό ποδήλατο τοῦ ἐξαδέλφου, ἔγινε καί πρόταση ἀπ' τόν ξάδερφο νά πᾶνε μαζί στήν μεγάλη πόλη ἐκεῖ ὁ “Λάλιας” εἶχε ποδηλατάδικο ὅπου μερμέτιζε καί νοίκιαζε ποδήλατα μέ τήν ὥρα, καί ὅπου θά μερεμέτιζε καί τό ποδήλατο τοῦ ἐξαδέλφου, ἀφαιρώντας καί τό μεταλλικό κάθισμα πού εἶχε πισουκάπλα.¹

Τά δεκατέσσερα χιλιόμετρα τῆς διαδρομῆς τά διέτρεξαν εὐχάριστα, ἀπολαμβάνοντας ἀμφοτέρω τή Σεπτεμβριανή εὐδία. Τό μόνο πού τόν ἀπασχολοῦσε ἦταν τό ἐνδεχόμενο κατά τή φιλοξενία νά τοῦ σέρβιραν κοτόπουλο μέ μπάμιες τό ὁποῖο ἀντιπαθοῦσε σφοδρά! Γι' αὐτό σκέφτηκε νά γνωστοποιήσει τήν ἀπαρέσκεια ἔγ-

¹ Πισουκάπλα: ἐπίρρημα. Στάση ἀνάβασης σέ ἄλογο ἢ γαῖ-δούρι: κάθετα στό πίσω μέρος τοῦ ζώου, στά καπούλια του. «Πάρε με καί μένα μπάριμπα πισουκάπλα στή γουμάρα». Ἀπό δημοτικό τραγούδι, χορευτικό τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου.